

Ke všemu je třeba lásky,
ať jsi mlád, či ať máš vrásky.

Začaly jsme dnes s keramikou,
je to žůžo, myšlenky v hlavě jen „kvetou“.

Je to nové, nový obzor,
snažíme se, občas potřebujeme ale dozor.

Kontakt s hlinou, hebký dotek,
krásný pocit, vždyť je čtvrtek.

Můj první výtvar - tácek s kvítky,
sbírala jsem pomalu jen zkušenosti střípky.

Ještě zbyl čas na kohoutka, slepičku i kuřátko,
byla to pro mě bezva hra a já se cítila jak malé děvčátko.

Vždyť to říkám, jsme jak malé děti,
dvě hodinky si „hrajem“, je to čas, kdy dobře je ti.

Těšíme se už na příští keramiku,
budeme se snažit sobě i druhým pro radost
vytvořit třeba.....harmoniku.